פפא לא מיתוקמא מתני' בשכיב מרע ממאי

מדקתני האומר תנו גם זה לאשתי ושמר

שחרור זה לעבדי ומת לא יתנו לאחר מיתה

מעמא דמת הא מחיים נותנין מעמא דאמר

תנו הא לא אמר תנו אין נותנין ושכיב מרע

אע"ג דלא אמר תנו נותנין שדתנן בראשונה

היו אומרים היוצא בקולר ואמר כתבו גם

לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו חזרו לומר אף

המפרש והיוצא בשיירא רבי שמעון שזורי

אומר יאף המסוכן מתקיף לה רב אשי ומאן

נימא לן דמתני' רבי שמעון שזורי היא דלמא

רבנן היא גופא אמר רב הונא אמר רב מאמנה

לי בידך תנהו לו לפלוני במעמד שלשתן קנה

• אמר רבא מסתברא מילתיה דרב בפקדון

אבל במלוה לא והאלקים אמר רב יאפילו

במלוה אתמר נמי אמר שמואל משמיה דלוי

מלוה לי בידך תנהו לו לפלוני במעמר

שלשתן קנה ומעמא מאי אמר אמימר נעשה

כאומר לו בשעת מתן מעות שעבדנא לך

לדידך ולכל דאתו מחמתך א"ל רב אשי

לאמימר אלא מעתה הקנה לנולדים דלא

הוו בשעת מתן מעות הכי נמי דלא קנו

דאפילו לר"מ דאמר מקנה דבר

שלא בא לעולם ה"מ לדבר שישנו בעולם

אבל לדבר שאינו בעולם לא אלא א"ר אשי

לקמן סה: ב"ב קמו: חולין עה: מנחות ל. טבול

יום פ"ד מ"ה, ב) וכתובות

נה:], ג) קדושין מח. ב"ב קמד. קמח. [לקמן יד.], ד) יבמות לג. קדושין סג.

ולקמן מב: ב"מ לג: ב"ב

עט: קכו: קלא. קמא:], ה) [כתובות ב:], ו) [ל"ל

רב], ז) פ"ח ה"ה, ח) יחמר זכי דחף כשחין, ע) וע' חוס' כתובות ז:

ד"ה המוכהן,

פג א ב מיי פ"ו מהלי מכירה הל' ח ופ"ג מהל' זכיה הל' ג סמג עשיו פב טוש"ע ח"מ סימו

מוסף תוספות

א. דאפי׳ רב זביד דס״ל דלישנא דמתני׳ משמע שפיר במעמד שלשתן. מוס׳ הלח״ש. ב. דמוקי מתני׳ בצבורין, מוס׳ הלח״ש. ג. את היורשין ו. ג. או היו שין יר משום מצוה לקיים המת. מוס' הרח"ש. תני'. מוס' הרח"ש. T. מתני׳. ה. דירושלמי תנו כאומר שחררו דמי. תונו כאומר שזוררו המי. תוכי הלח"ש. 1. ואמרי בפי המוכר את הספינה ברשות הלה המופקדים אצלו כיון שקבל עליו קנה אצדו כיון שקבד עדיו קנה לוקח. מוס' הלח"ש. I. [ד]משום מילתא דלא שכיחא כזה לא היו מתקנין מעמד שלשתן דהוי כהלכתא בלא טעמא. מוס' הרא"ש, ח. כדי שיוכל כל הקמ"ם, וו. כדי שיוכל כל אחד להסתפק בשלו ולמכרו וליתנו כרצונו. לעצ"ח. 0. דהו"ל תריסר אלפי זוזי בי רבא. מוס' הלמ"ש, י. שהרי רבא לא יאנסיט, ... שוווי דבא לא היה מתרצה שיקנם רב מארי. מוס' הלח"ש. יא. הא דקאמר רבא לא אזילנא משום. מוס' הלח"ש. יב. א"ו אם היה אומר לו זכה היה אומר לו איני רוצה. מוס' הלח"ש. יג. התקדשי לי. מוס' הלח"ש. יT. ר' מאיר אומר מקודשת וחכ"א אינה מקודשת, ומפרש התם. פלוגתייהו בתרתי, הונם. פלוגוריהו בחודר, במלוה ע"פ ובמלוה בשטר, במלוה. שיטות קלמוניס. 10. דאמר המוכר שט״ח לחברו וחזר המוכר שט״ח לחברו וחזר ומחלו, מחול. תוס' הרא"ש. דכיון דהיו שלשתן. TO במעמד אחד נסתלק שעבוד המלוה מעל הלוה, --ואפי׳ שיעבוד הגוף שהיה הלוה משתעבד למלוה פקע, ומשתעבד גופו לשני, ולא נשאר לראשון שום זכות בו, הלכך אין מכירתו כלום, אבל מוכר שט״ח שלא בפני הלוה, השיעבוד שיש למלוה על השיעבוד שיש למלוה על גופו של לוה אין קנין נתפס בו להקנות אותו שיעבוד ללוקח, הלכך נשאר זכות למלוה בו, ומחילתו מחילה וכו׳. רא"ש, יI. האשה והעבד למ"ש, "ז. האשה והעבד בפגיעתן רעה. פי׳ הכ"ן.
"ח. פטור[ה] וכו׳ משום דלית לה לשלומי. פי׳ הכ"ן.
"ט. ותתן לי׳ לההוא דחבלה ליה. פי׳ הכ"ן.
"כ. ותובלה ליה. פי׳ הכ"ן.
"כ. [ו]זבנה לכתובתה דחבלה ליה. פ" הר"ן, בוכובת הנאה מניסן ורחבתה בסובת הנאה מניסן ועד תברי ואויל הבעל ומפיק תברא ואתי למטרף לקרות שלא כדין, פ" ה"ן, בא ומחוך שלי"ן, בא ומחוך לה דשובר זה מיד הבעל לבל, ולאו משום מגו אלא בל, ולאו משום מגו אלא כלומר בכלל דבריה שהיים כלומר בכלל דבריה שהיים כלומר בכלל דבריה שהיא כלומר בכלל דבריה שהיא אומרת החזירו לו השובר וכו' יש מחילה. ליטנ"ל. בב. דמנה לי בידך קאמרי', אבל היכא דלית לי' גביה כלום, לא, וגבי כתובה כמאן דלית ליי גביה כלום דמי דדלמא לא גביה כתם המידורמא לא מגרש לה ותמות בחייו. למנ"ן נ"כ קמד. ד"ה מנה. בג. ושובר לא מעלה ולא מוריד. שיטות קדמונים. דא מחיץ. שיטוע קומיט. בד. שתיקה בהודאה דמיא. רשנ״ל. שלא פרע הכתובה. שיטוע קלמוניס. בה. שאם היה אמת שיהא שובר בידו לא

קםבר רב פפא כי אמר רב לא שנא מלוה לא שנא פקרון. ול"מ ולרב פפא יורב גופיה אמאי לא אוקי מתני׳ במעמד שלשתן ואפי׳ אין לבורין וכי תימא משום דלא משמע ליה לישנא דמתני׳ במעמד שלשתן אם כן מהאי טעמא הוה ליה למימר דרב פפא לא אמר

כרב זביד וי"ל אע"ג דמתני' לא משמע ליה לרב במעמד ג' מ"מ מדאתא רב פפא לאיפלוגי ארב זביד משמע שיש לו כח וטעס א דבשום ענין לא מפרשא מילתה דרבב משום מעמד שלשתן: ממאי מדקתני תנו ולא קתני בתבו. וא״ת הא דקתני

תנו אשמעי׳ דאפי׳ הכי אין כופין את היורשים לשחרר כרבי דפליג בירושלמיי אדרבנן ואמר דתנו לא הוי כשיחררו אלא ככתבו ואין כופין ג וי"ל דמתני" לא אתא לאשמועינן בדין מצוה לקיים דברי המת אם כופין היורשים לקיים אם לאו אלא לאשמועי׳ דאין גט לאחר מיתה ועוד דמסתמח ד כרבנן ה אתיא: גופא אמר רב הונא אמר רב כו' תנהו לפלוני במעמר שלשתן

קנה. ° אוריב״א וכן ר״ת דבמעמד ג' קנה בעל כרחו של לוה או של נפקד דחי לא קני אלא מרצונו למאן דאמר דוקא בפקדון קנה למה הולרכו לתקן מעמד ג' יאמר לו זכיי ואין נראה לומר דהוצרכו לתקן למקום שאין הפקדון ביד הנפקד אלא ביד אחרים דלא יועיל אם ח׳ יאמר זכי ד ועוד אף כשאין הפקדון ביד הנפקד יקנה באודיתא כדאמר התם (ב"ב דף קמט.) אדהכי נפקא אודיתא מבי איסור גיורא אלא נראה להם דאפי׳ בעל כרחו של נפקד קניח וכן גבי איסור גיורא ^ט דקאמר רבא היכי ליקנינהו רב מרי להני זוזי אי במעמד ג' לא אזלינא משמע דאם היה הולך

לא שנא במלוה. ואע"ג דלהולאה ניתנה ואינה בעין הלכך לא בעינן לבורין אי במעמד שלשתן קמיירי מתני': טעמא דמח. הוא דלא יתנו דאין גט לאחר מיתה⁶: הא מחיים נוסנין. ולא לריך תו לאימלוכי ביה: וטעמא דאמר סנו. כלומר והא דדייקינן הא מחיים נותנין טעמא דאמר מעיקרא תנו כדקתני הסבר רב פפא כי אמר רב לא שנא במלוה ולא שנא בפקדון רב זביד מ"ם לא אמר כרב

תנו גט לאשתי: הא לא אמר תנו. אלא כתבו לא הוי תלי תנא דמתני׳ טעמא דלא יתנו משום מיתה דאפילו מחיים נמי אין נותנין עד דלימא תנו מדלא קתני האומר כתבו גט (זה) לאשתי ומת לא יתנו לאחר מיתה ש"מ דאי אמר הכי אפילו מחיים נמי לא יהבינן ואי בשכיב מרע אע"ג דלא אמר תנו אלא כתבו יהבינן כרבי שמעון שזורי: היולא בקולר. ליהרג: ואמר כתבו גע לחשתי. כדי שלח תוקק ליבס: הרי אלו יכתבו ויתנו. דמתוך שהוא בהול על נפשו לא גמר למילתיה ומיהו כתבו ותנו הוה דעתיה: המפרש. בים: והיולה בשיירה. למדבר: אף המסוכן. שכיב מרע: במילתיה דשמואל גרסי׳ מלוה לי בידך: מאי טעמא. במלוה קנה הא ליתא בעינא דלקנייה: נעשה כאומר לו. לוה למלוה: בשעת מתן מעות. דהלוחה: משעבדנת. מהשתח לכל מאן דאתי מחמתך הלכך כי א"ל תנהו לפלוני איגלאי מילחא דמשעת מתן מעות אשתעבד ליה: הקנה. מלוה זו: לנולדים. שזה המקבל נולד לאחר אותה הלואה: הכי נמי דלא קנו. דכיון דטעמא משום שעבודא דקביל עליה לוה בשעת הלואה לאישתעבודי להאי דאתי מחמתיה הוא ואיהו לא היה בעולם בההיא שעתא לא קני: ואפי׳ לר' מאיר דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. כגון מוכר

פירות דקל או מה שתעלה מלודתי: **הני מילי**. כי מקנה לאדם שישנו בעולם אבל לדבר שאינו בעולם לא:

בההיא

היה קונה בע"כ' ואין לומר '^א אם היה הולך שם היה מתרלה לפי שהיה מתבייש בפני איסור לומר אין רצוני דאם כן בלא מעמד שלשתן הוה לי׳ למימר לא אזילנא שלא יאמר לו זכה כי מסתמא היה הפקדון ביד רבא יב

ומיהו לההוא טעמא דמפרש בסמוך בההיא הנאה דקא משתניא ליה ממלוה כו׳ משמע דלא קני אלא מדעתו אלא דבלאו הכי מפיק ליה מההוא טעמא: רובהר לפלוגי במעמד ג' קגה. אומר ר"ת דאע"ג דהמוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו מחול מכר או נתן במחנה במעמד שלשתן אינו יכול למחול וכן משמע בפ"ב דקדושין (דף מח.) דקאמר "ג במלוה "ד בשטר פליגי בדשמואל שו דמ"ד מקודשת לית ליה דשמואל ומר אית ליה דשמואל ואיבעית אימא כולי עלמא אית להו דשמואל ובאשה סמכה דעתה קמיפלגי מ״ד מקודשת סבר דסמכה דעתה דלא שביק לדידה ומחיל לאחריני וכי קאמר במלוה על פה פליגי בדרב הונא אי קנה במעמד ג' במלוה משמע דאי אית להו דרב הונא אף במלוה לכולי עלמא מקודשת ואי יכול למחול אמאי מקודשת למאן דאית ליה גבי מלוה בשטר דלא סמכה דעתה ואמאי לא מסיק ואיבעית אימא כולי עלמא קנה במלוה אפילו מלוה על פה ובאשה סמכה דעתה פליגי כדמסיק אדשמואל אמלוה בשטר אלא משמע דבמעמד שלשתן אינו יכול למחול 🗗 וא"מ בפ' החובל (ב"ק דף פט.) גבי™ היא שחבלה באחרים חד דפריך וחזבין כתובתה בטובת הנאה שו ומשני כל לגבי בעלה ודאי מחלה והשתא אכתי תמכור במעמד שלשתן דאו לא תוכל למחול דאע"ג דהבעל ודאי לא יתרצה הא פרישית דאפי׳ בעל כרחו קני ועוד גבי שחבלה בבעלה תמכור במעמד ג׳ דשם יתרצה הבעל כדי לגבות חבלתו וכן בספ"ק דב"מ (דף יט:) גבי מצא שובר דפריך בזמן שהאשה מודה אמאי יחזיר לבעל ניחוש דלמא כתבה לימן בניסן ולא נתנה עד תשרי ⊂ כו׳ ומשני ש"מ איתא לדשמואל בא והשתא ניחוש דלמא מכרה במעמד ג׳ דאינה יכולה למחול וי"ל דלא תקינו מעמד ג' בכתובה דאפשר שלא תבא לידי גבייה לעולם בי ועי"ל דהתם גבי שובר אין לחוש כלל דשמא מכרה במעמד שלשתן דאם אין עדים שמכרה א״כ הבעל והאשה יכפרו המכירה בי ואם יש עדים ואומרים שהבעל נמרצה או אפילו שמק בי ודאי השובר שקר בה ואם מיחה בי אז מוכח שהשובר אמת וליכא למיחש דלמא כתבה ליתן בניסן כו': בכוטבר שלשתן קנה. אומר ר״ת דלא תקינו מעמד שלשתן בעובד כוכבים בי אם הנפקד או הלוה עובד כוכבים ואמר ליה ישראל תנהו לישראל אחר כיו לא קנה כיון דאפילו אמר לו זכי לא קנה כיון דאין זכיה לעובד כוכבים ה״ה במעמד ג׳ לא קנה ואם המקבל עובד כוכבים ואמר ישראל לישראל תנהו לפלוני עובד כוכבים כל זמן שאינו חוזר בו יתן אפי׳ אמר ליה בלא מעמד ג׳ אבל אם חוזר בו לא יתן לעובד כוכבים אפי׳ אם אמר לו במעמד ג׳ ביי אם לא שאינו יכול להשמט מן העובד כוכבים ^ד ואם הנותן עובד כוכבים ^{דא} נראה דקנה ^{דב} דאם ממונו של ישראל הפקיעו על ידי מעמד ג׳ דהוי הלכחא בלא טעמא

כל שכן ממון העובד כוכבים ועוד דבדיניהם דיינינן ליה שאמרינן לו לעובד כוכבים כך דינכם כדאמרי׳ בהגחל בתרא (ב"ק קיג.): הקבה לנולדים הבי נמי לג דלא קנו. פי׳ הקנה לנולדים במעמד שלשה שלא נולדו עדיין בשעת מתן מעות הכי נמי דלא קנו. פי׳ הקנה לנולדים במעמד שלשה שלא נולדו עדיין בשעת מתן מעות הכי נמי דלא קנו. דגרסי הכי נמי דקנו הכי פי׳ הקנה לנולדים בקנין בעלמא בלא מעמד שלשה דלא הוו בשעת קנין שלא נולדו עדיין ה״נ דקנו דהא במעמד שלשתן קנו אפי׳ נולדו אחרי כן: דרבר שאינו בעודם בי אבר. הך סוגיא אליבא דרב הונא קיימא דאית ליה אדם מקנה דשלב״ל ולא לדבר שלא בא לעולם דבהאשה רבה (יצמות לג.) אית ליה גבי פירות דקל משבאו לעולם אינו יכול לחזור בו ובפרק מי שמת (ב"ב דף קמב.) קאמר רב הונא דהמוכה לעובר אף לכשתלד לא קנה ורב נחמן הוי איפכא מדרב הונא דאים ליה החם לה לכשתלד קנה לו ובהאשה רבה (יבמות זג.) קאמר רב נחמן די אף משבאו לעולם יכול לחזור בו די שוא"ח מהיכא שמעינן ליה לר' מאיר דאדם מקנה דבר שלא בא לעולם היינו מההיא דקתני (שם 16:) לאחר שתחגיירי ושתשתחררי מקודשת ^{דט} מההיא גופא שמעינן נמי דאדם מקנה לדבר שלא בא לעולם דהא קתני לאחר שאתגייר לאחר שאשתחרר דמקודשת ויש לומר דעובד כוכבים ועבד איתנהו בעולם אלא שמחוסרים גירות ושחרור ולא דמו לנולדים דליתנהו בעולם כלל ואע"ג דילפינן מינה דאדם מקנה לר"מ פירות דקל" ולא מפלגינן מא היינו משום דאית לן למימר דקאי בשיטמיה דרבי אלעזר בן יעקב דאמר (קידושין סב:) האומר פירות ערוגה זו מחוברין יהיו חרומה על פירות ערוגה זו התלושין לכשיביאו שליש ויתלשו דבריו קיימין:

היה מחייב את עצמו ליתן הכתובה ללוקח. שיטות קדמונים, בו. בידה מחמת טענת שובר. כשב"א. בו. דכיון דהלכתא בלא טעמא היא הבו דלא לוסיף עלה. מוס' הכש"ש, והוסיף ר"י לבאר דג' חלוקים יש בדבר. כש"ש,

גליון הש"ם גמ' אמר רכא מסתכרא כעין זה כתובות דף קב מ"ב ב"ה דף קו ע"ל ב"מ ע"ב ב"ק דף קו ע" לף טו ע"ב סנהדרין דף טב ט״ל: תום' ד״ה נופא בנ ע"מ. דמים די זה מפא כו' אוריב"א וכו'. ע' כ"כ ד' פה ע"א תד"ה ה"ג:

מוסף רש"י היוצא בקולר. ליהרג

למלכות (לקמן שנתחייב מיתה לקמן) (חולין עה:). ואמר כתבו. לע"פ שלא אמר מנו (לקמן טה:). הרי אלו יכתבו ויתנו. דמחמת טרדתו שהוא בהול על נפשו לא הספיק לגמור דבריו ומעיקרא לכחבו ותנו נתכוין (כתובות נה.) לוף על גב דלא אמר תנו, בני גב לנח לחות דעתיה שיתנו לה ועשאן שלוחים אף לגרש, אלא שהיה בהול על נפשו (חולין עה:) דמסתמא גלי דעתיה מדאמר כתבו דלשם נתינה קאמר משום דיולא ליהרג, דלא ניחא ליה דתיפול קמי יבם (מנחות ל:). אף המפרש. מן היטוב ליס (חולין עה:). אף המסוכן. חולה (לקמן אף הבסיבן. מוסט (חלין סה:) ממוך חליו (חלין עה:) הגוסס, דאמריגן לא אמר כמבו אלא לימנו, הואיל ומסוכן הוא לא נתכוין לנחק כה (כתובות נה.) שדעתו שיכתבו ויתנו דלפטור את אשתו מן דכפטור מת מקמו מן היינוס נמכוין (ושב"ם ב"ב קמו:). דאפילו לר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בעולם. דמנן האומר לאסה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי כו׳ אינה מקודשת, ר"מ אומר מקודשת (רשב"ם היב קמא: ועי׳ קדושין סג.). הני מילי לדבר שישנו בעולם. נשעת קנין, אלא שעדיין לא הגיע זמנו לקנות, כדקתני הרי את מקודשת לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי כו', האשה הנקנית לו הרי הוא בעולם, אלא שעדיין לא נחגיירה ולא הגיע זמנה לקנות, אבל עובר אינו בעולם ולא קני